

KOOPERATÍV MÓDSZEREK ALKALMAZÁSA A WEBPROGRAMOZÁS TANÍTÁSÁBAN

Pap-Szigeti Róbert

*Kecskeméti Főiskola, Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolai Kar,
Informatika Tanszék*

Kulcsszavak: kooperatív módszerek, felsőoktatás, programozás tanítása

A hazai pedagógiai életben gyakran fogalmazódik meg kritika az oktatás hagyományos módszerei ellen. A felsőoktatásban dolgozók a belépő hallgatók képességeinek, tudásának hiányosságai mellett gyakran teszik szóvá a hallgatók motivátlanságát, a tanulás iránt mutatott alacsony érdeklődését, ám mindebben a főiskola hagyományos oktatási módszerei, a nagy hallgatósággra tervezett előadások, a gyakran előadáshoz hasonlóan zajló gyakorlatok sem hoznak pozitív változást. Az utóbbi években általánossá vált kreditrendszerű képzésben a korábbinál sokkal ritkábban alakulnak ki olyan közösségek, amelyek lehetővé teszik a társas tanulás élményének, segítő erejének megtapasztalását. Mivel a sikeres álláskereséshez, a munkahelyre való beilleszkedéshez egyaránt szükségesek a szakmai tudás elemei és a megfelelően fejlett szociális készségek is, a felsőoktatásnak új, ezeket fejlesztő oktatási módszereket kell meghonosítani.

A közoktatásban kipróbált és gyakrabban használt innovatív módszerek a felsőoktatásban is megjelentek. Történtek kísérletek a projektmódszer és a kooperatív módszerek alkalmazására, lehetővé téve a nagyobb hallgatói aktivitást, a társas tanulási helyzetek kialakulását. Egyelőre azonban kevés empirikus tapasztalattal rendelkezünk arról, vajon hatékonyan alkalmazhatóak-e a felsőfokú oktatásban.

A 2006 telén indult kísérletben a webprogramozás tanításában alkalmazható kooperatív módszerek kipróbálását végezzük. A tananyag elemzése során megkerestük azokat az ismereteket, készségeket, amelyek elsajátítását, alkalmazását kooperatív munkaformában végzik a hallgatók.

Kismintás kísérletünkkel azt vizsgáljuk, hogy a hallgatók elfogadják-e a kooperatív munkaformákat, lehetőséget nyújtanak-e a kooperatív módszerek a hallgatók szociális készségeinek és tanulási motívumainak megváltoztatására, és hogy a tananyag elsajátítása nem válik-e kevésbé hatékonyá. A félév kezdetén elvégeztük a tantárgyat felvett hallgatóknál a kísérlethez szükséges előméréseket. *Csapó Benő* tesztjét felhasználva mértük a hallgatók induktív gondolkodását, *Zsolnai Anikó*, illetve *Józsa Krisztián* és *Székely Györgyi* kérdőívét továbbfejlesztve végeztük a szociális készségek és tanulási motívumok fejlettségének mérését. A kísérletben 28 hallgató vesz részt. A kontrollmintát a tárgyat felvett további hallgatókból úgy állítottuk össze, hogy a mérőeszközökön mutatott eloszlása ne térjen el a kísérleti csoportétól.

A kísérlet egy félévet vesz igénybe, a záró mérésekre 2006 májusában kerül sor. Feltételezhető, hogy a program kis hatással lesz a hallgatók induktív gondolkodására, ugyanakkor azt várjuk, hogy a kísérletben részt vevő hallgatók szociális készségében és tanulási motívumaiban mérhető, pozitív változás történik, a szaktárgyi mérésben pedig nem mutatnak a kontrollmintánál gyengébb teljesítményt. Az eredmények ismeretében nyílik lehetőség a kooperatív tananyagok továbbfejlesztésére, a szélesebb körű bevezetésre.

Előadásunkban a hangsúlyt az alkalmazott módszerekre, a használt kooperatív munkaformák bemutatására helyezzük.